

Cercle de Voluntaris
dels Parcs Naturals

Parc del Castell de Montesquiu

Situació

Situat a la regió prepirinenca oriental, a l'extrem nord de la comarca d'Osona, el Parc ocupa part dels termes municipals de Montesquiu, Sant Quirze de Besora, Santa Maria de Besora i Sora. Té una superfície de 546,45 ha i el seu territori està dividit en dues parts pel curs del riu Ter.

Presenta alineacions muntanyoses orientades a l'est-oest en què destaquen la serra de Bufadors i el serrat de la Rovira. Les altituds varien entre el 580 i els 850 m.

Paisatge

Espai de pas entre muntanya i plana, travessat longitudinalment pels meandres del riu, el Parc despunta pels seus boscos densos de roure, faig i pi roig, amb clapes de faigs, til·lers i boixos en les obagues. La vegetació de ribera presenta oms, pollancre, salzes, verns i plàtans.

La prada més coneguda és la jonceda i els conreus estan dedicats al farratge.

Història medieval

La seva situació va proporcionar un ambient idoni per a l'establiment humà des d'èpoques remotes.

Destaquen els testimonis medievals com l'esglésiola de Sant Moí, les restes del camí de Llaers, el pont de les Codines o les evidències de les primitives *strada*. El més notori és el castell de Montesquiu, construcció fortificada bastida sobre una torre del s. IX. La primera documentació del castell és del 1285.

Fauna i flora

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: marta, esquirol, teixó, capsigrany, gat fer i àguila calçada.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: roure, pi roig, camamilla de muntanya, sabina albar, sàlvia nemorosa i gòdua catalana.

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals